

Het Kerkhof te Lawang.

Nadat de Christenkolonie Depok, tusschen Batavia en Buitenzorg gelegen, begin vorig jaar bevrijd werd uit de schriklijkste terreur, schrok de helse Indische maatschappij op van de berichten over gruwelijke grafschennis op het plaatselijke kerkhof. De republikeinse pers en radio trachten nog een zwak verweer te vinden door de schuld op de rampassende bevolking te schulven, doch een ieder, die de hel van Depok overleefde, kan vertellen van gewapende bendes, die in naam van de republiek tot de onmenselijkste handelingen overgingen.

Het is niet bij Depok gebleven. De Europese begraafplaats van Lawang vertoont eveneens de vormen van een hulveringwekkend vandallisme. Graven zijn opengebroken door lijkencheners die zich hoopten te verrijken aan mogelijke sieraden of ringen. Marmeren beelden zijn omvergegooid en vernield. De muren van het lijkenhuis zijn volgekalkt met walgelijke pornografische voorstellingen, terwijl de opschriften duidelijk er op wijzen, dat republikeinse militairen het houtskool hanteerden. Men kan slechts verlagen over de chaos blikken en er verbitterd bij denken, hoe thans in de Veiligheidsraad nog volksvertegenwoordigers pletten voor een republiek, in wier naam geplunderd en gebrand wordt, weerloze burgers ontvoerd, verkracht en afgeslacht, kerkhoven geschonden. Men zou kunnen wensen, dat de Nederlandse autoriteiten deze kerkhoven (want hoevele meer dan die van Depok en Lawang sullen er zijn?) in de huidige, mensonterende vorm lieten, opdat eventuele buitenlandse commissies met eigen ogen kunnen zien en oordelen.